SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 280/2021-29

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Rastislava Kaššáka a sudcov Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a Miloša Maďara prerokoval návrh sťažovateľa **mesta Košice**, Trieda SNP 48A, Košice, IČO 00 691 135, zastúpeného advokátkou JUDr. Ivetou Rajtákovou, Štúrova 20, Košice, na odloženie vykonateľnosti uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 17 Ek 892/2019 z 13. februára 2020 a takto

r o z h o d o l :

O d k l a d á vykonateľnosť uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 17 Ek 892/2019 z 13. februára 2020 v spojení s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 17 Ek 892/2019 z 13. novembra 2019 do právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa.

O d ô v o d n e n i e :

I.
Ústavná sťažnosť sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa svojou ústavnou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) č. k. 17 Ek 892/2019 z 13. februára 2020 (ďalej len „napadnuté uznesenie“), ktoré navrhuje zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

2. Z ústavnej sťažnosti a príloh k nej priložených vyplýva, že na návrh obchodnej spoločnosti [redacted] (ďalej len „oprávnená“) sa na okresnom súde vedie proti sťažovateľovi exekučné konanie pre vymoženie nepeňažného nároku vyplývajúceho z uznesenia Okresného súdu Košice II č. k. 35 Cb 32/2019-710 z 20. mája 2019 [v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 2 Cob 114/2019 z 24. októbra 2019 (ďalej len „exekučný titul“)], ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie upravujúce pomery medzi oprávnenou a sťažovateľom. V zmysle nariadeného neodkladného opatrenia je sťažovateľ povinný poskytovať oprávnenej súčinnosť pri prevádzkovaní verejných platených parkovísk a výbere parkovného na území mesta Košice, zdržať sa konania, ktoré by oprávnenej znemožnilo, sťažilo alebo ju obmedzilo v plnení zmluvných

povinností a v uplatňovaní práv podľa nájomnej zmluvy a zdržať sa dispozície s majetkom oprávnenej.

3. Okresný súd uznesením č. k. 17 Ek 892/2019 z 13. novembra 2019 vydaným vyšším súdnym úradníkom zamietol návrh sťažovateľa na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, pretože neuviedol ani nepreukázal skutočnosti, ktoré by nastali po vzniku exekučného titulu, a nepreukázal ani dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Sťažnosť sťažovateľa proti tomuto uzneseniu okresný súd napadnutým uznesením zamietol.

4. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti vyjadruje presvedčenie, že rozhodnutím sudcu okresného súdu a postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu, boli porušené jeho práva a navrhuje, aby ústavný súd po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie nálezom vyslovil porušenie základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru, okresnému súdu zakázal pokračovať v porušovaní sťažovateľom označených práv, napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a sťažovateľovi priznal náhradu trov konania.

5. Sťažovateľ zároveň žiada, aby ústavný súd v súlade s § 129 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odložil vykonateľnosť napadnutého uznesenia okresného súdu v spojení s uznesením okresného súdu z 13. novembra 2019. Tento návrh odôvodnil tým, že stav založený napadnutým uznesením mu môže spôsobiť závažnú ujmu, keďže v zmysle exekučného titulu je povinný poskytovať súčinnosť pri vyberaní poplatkov, na ktoré podľa jeho názoru nemá oprávnená so zreteľom na právnu úpravu účinnú v čase uzatvorenia zmluvy nárok. V podaní doručenom ústavnému súdu 3. júna 2020 sťažovateľ doplnil odôvodnenie návrhu na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia v tom smere, že v dôsledku vedenia exekučného konania je vylúčený z prijímania dotácií. V doplnení podania zdôraznil, že súdny exekútor mu už doručil exekučný príkaz, ktorým mu bola uložená pokuta vo výške 15 000 eur.

II.
K odkladu vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia

6. Ústavný súd predbežne preskúmal ústavnou sťažnosťou napadnuté uznesenie, dôvody ústavnej sťažnosti i návrh sťažovateľa na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia, oboznámil sa s uznesením ústavného súdu č. k. IV. ÚS 330/2020 z 1. júla 2020, ako aj s obsahom spisového materiálu vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. I. ÚS 259/2021 a dospel k záveru, že návrhu na odloženie vykonateľnosti napadnutého uznesenia v spojení s uznesením č. k. 17 Ek 892/2019 z 13. novembra 2019 je vhodné a žiaduce vyhovieť.

7. Ústavný súd v okolnostiach danej veci zohľadnil najskôr tú skutočnosť, že hoci napadnuté uznesenie v spojení s uznesením vyššieho súdneho úradníka z 13. novembra 2019 neukladá sťažovateľovi žiadnu povinnosť, je rozhodnutím, ktorým sa zamietol jeho návrh na zastavenie exekúcie, ktorý mal odkladný účinok (§ 61k ods. 2 Exekučného poriadku).

7.1 Dôvodnosť odloženia vykonateľnosti napadnutého uznesenia je v tejto veci daná tiež tým, že na okresnom súde prebieha konanie vo veci samej o vypratanie nehnuteľnosti (pozemkov a parkovacích plôch) medzi sťažovateľom a oprávnenou (vedené okresným súdom pod sp. zn.

30Cb/120/2018 pozn.), ktoré bolo uznesením okresného súdu zo 6. októbra 2020 prerušené do právoplatného skončenia konania vedeného ústavným súdom pod sp. zn. I. ÚS 259/2021, predmetom ktorého je ústavná sťažnosť proti kasačnému rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Cob/57/2020 z 11. augusta 2020. Takto potom opätovne, vychádzajúc z okolností danej veci, je podľa názoru ústavného súdu rozhodujúce vyriešiť najskôr vec samu, keď sporná nájomná zmluva medzi sťažovateľom a oprávnenou bola uzavretá v roku 2012 a posledný dodatok k nej v roku 2017, pričom konanie o nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré je exekučným titulom v tejto veci ,začalo 14. septembra 2018 a konanie vo veci samej 2. novembra 2018.

7.2 Ústavný súd prihliadol aj na dôvody uvedené sťažovateľom v návrhu na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia a s nimi spojenú hrozbu závažnej ujmy. Ujma, ktorá hrozí sťažovateľovi, je podľa názoru ústavného súdu v danom prípade väčšia než ujma, ktorú v dôsledku odkladu vykonateľnosti napadnutého uznesenia môže utrpieť oprávnená. Súčasne ústavný súd neidentifikoval žiaden verejný záujem, ktorý by mohol byť v dôsledku odkladu vykonateľnosti napadnutého uznesenia ohrozený, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

8. Ústavný súd súčasne poukazuje na to, že odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia možno charakterizovať ako rozhodnutie dočasné a predbežné, takže prípadným vyhovením alebo odmietnutím návrhu na odloženie vykonateľnosti ústavný súd nijako neprejudikuje konečné rozhodnutie o ústavnej sťažnosti (I. ÚS 30/09).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. júla 2021

Rastislav Kaššák
predseda senátu